52e jaar. — Nr 123. — EERSTE BLAD. — Zaterdag, 14 October 1905.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » 5 »
Een » » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

De personen die een ABONNEMENT nemen aan den *Postrijder* voor het jaar 1906, zullen het blad **kosteloos** ontvangen, van den dag hunner inschrijving tot aanstaande Nieuwjaar.

TONGEREN, DEN 14 OCTOBER 1905.

VAN ALLES WAT.

De maatschappelijke wetten der katholieken zijn « façadewetten » zeggen onze tegenstrevers.

Een Leuvensch confrater komt bewijzen dat ze gelijk hebben.

Dank aan de « klerikale » wet van 1889, zijn in België 55,000 werklieden eigenaar van hun huis geworden.

't Een door 't ander gerekend, hebben die huizen 5 meters façade ieder. Die wet bracht dus 275 kilometers eigen façade tot stand !

Niet waar, dat onze tegenstrevers gelijk hebben !

***

De handelwijze der liberalen is hatelijk en roept om wraak.

Zij is overal tergend voor de werklieden en de kleine burgerij.

De liberalen willen den godsdienst uit het openbaar onderwijs verbannen — **voor de kinders van het volk !**

Vergeet dat nooit.

Braun, de liberale burgemeester van Gent, liet zijne dochter opvoeden in een groot klooster van Brussel !

Vele rijke liberalen laten hunne kinders opkweeken bij de kloosterlingen !

Wij zullen nooit de verachtelijke handelwijze vergeten van dien heer van Gent, die over twee jaar eenen oproep onderteekende tot de ouders van de volksklinderen, om ze aan 't onderwijs van den catechismus te ontrekken : **diezelfde heer geleidde iederen dag zijn dochterten, bij de hand, tot aan de poort van een klooster !**

***

Sedert de uitvinding der rijwielen, motocycles en automobielen, zijn de voetgangers fel te beklagen. Terwijl zij hunne mededingers zien voorbijsnorren met eene snelheid van ten minste 15 en soms wel van 20 kilometers per uur, moeten zij, terwijl zij zich afbeulen om hunne 5 kilometers per uur af te leggen, nog gedurig op hunne hoede zijn om bij ons die lastige oefening, niet doodgereden of ten minste armen of beenen gebroken te worden.

Welnu, aan dien ondergeschikt en toestand gaat een einde komen. Het blad *Basler Nachrichten*, verschijnende te Bazel in Zwitserland, meldt dat een ingenieur van diesstad eene wonderlijke uitvinding heeft gedaan, namelijk die van... automobielen of zelfbewegende laarzen !

Die laarzen zijn voorzien van kleine motors, in den vorm van schaatzen. Met dergelijke laarzen geschoeid legt men gemakkelijk zijne vier meters per sekonde, zijne veertien kilometers per uur af.

Zoo zullen de laarzen van zeven mijlen op den duur nog eene wezenlijkheid worden.

Maar als zulk een automobiel voetganger in botsing komt met een automobiel rijtuig of met eenen motocycle, wat zal er dan van den man nog overblijven ?

Brr ! !

***

In Frankrijk werd de verledene week eene kloosterzuster, om hare zelfopoffering, gedecoreerd en 's anderendaags heet land uitgejaagd. — Men noemt dat verstandig handelen in Frankrijk, en onze liberalen benijden tegenwoordig dat Fransch verstand !

***

Een Fransch blad meldt dat twee Duitsche protestansche bedevaardersnaar Lourdes gereisd met den trein van Herbestal, der Belgische bedevaart, ontroerd door de genezing van Mej. de Franssu, tot het oude geloof teruggekeerd zijn.

De een heeft reeds het protestantism afgezworen en is te Lourdes gedoopt. Hij had reeds van de bedevaart onderwijs in den godsdienst ontvangen. De ander heeft beloofd, zoodra hij zal te huis gekomen zijn, dat voorbeeld te volgen.

***

Te Weenen werd er, verledene week, een Congres gehouden om de ongevallen op het werk te bespreken.

Een Belg, M. Dubois, algemeen Bestuurder van ons Arbeidstoezicht, vond er de gelegenheid om onze Belgische wet op de vergoeding bij ongevallen op het werk te doen kennen.

Al de afgevaardigden van andere landen zelfs de Socialist Millerand, oud Fransche Minister, waren het eens om onze Belgische wetgeving op maatschappelijk gebied te verheffen en te loven.

België heeft de beste en de volledigste wetgeving voor het werk !

En dan durven de socialisten nog roepen dat het katholiek Landsbestuur **niet genoeg** gedaan heeft voor de werklieden !!!

***

Die zeggen dat er nog kinderen zijn, kennen niets van de wereld : deze week ging eene vrouw, die twee kinderen heeft en reeds twee en half jaar getrouwd is, naar 't paleis van justitie te Antwerpen de echtscheiding vragen, en die vrouw is tegenwoordig ... 18 jaar oud !...

Als zij op dien weg voortgaat zou ze nog dikwijls kunnen de gelegenheid hebben de echtscheiding te vragen.

***

ONZE MISSIONARISSEN. — De stoomer *Elkab* der Sosmos Line, is uit Antwerpen vertrokken, hebbende aan boord acht paters Minderbroeders-Kapucienen, die zich naar Chili begeven. De zending der Minderbroeders zal dan in Chili vijftig leden tellen. Het is eene der bloeiendste van de orde.

De heldhaftige zendelingen houden zich ginds niet alleen bezig met het pr diken van den godsdienst aan de nog wilde volkstammen, doch onderwijzen hen ook.

Een der Missionarissen, de eerw. pater Felix, heeft thans een woordenboek en eene spraakleer der Indiaansche taal van het land opgemaakt, welke beiden door het staatsbestuur officieel voor de schoolen aangenomen werden.

Die pater Felix, zal niettemin, door onze geuzengazetkrabbelaars, onder de weetnieten, domkoppen en uilekiekens gerangschikt worden.

***

Als men ziet, welke voorbrengselen tegenwoordig door de Pers verspreid worden dan moet men erkennen, dat er geen ondeugd is, zoo ellendig en verderfelijk, of zij wordt nog schoon voorgesteld, ja verdedigd en aanbevolen in boeken en vlugschriften.

Waar moet het heen met eene maatschappij waarin zulks straffeloos wordt toegelaten, zoodat zelfs de jeugd vergiftigd wordt op een leeftijd, dat zij den naam van het kwaad niet moest kennen ?

Gelukkig, dat er althans, ook onder de ongelooviger, tegenkanting komt ; dat men begrijpt, dat het niet langer zoo kan blijven.

Dit werd erkend onder andere op een te Luik gehouden Congres, waar de letterkundige kritikus van de *Revue Bleue* verzekerde, dat de pers verkankerd is en bezoedeld door het mercantilisme, met andere woorden, dat men voor niets terugschrikt, als het slechts geld oplevert.

Daarna kwam Mr Jules Gauthier, kabinetsoverste van den minister van onderwijs in Frankrijk, verklaren, « dat hij zich met het gesprokene van den juistgenoemden kritikus kon vereenigen, en dat hij eene algemeene aaneensluiting tot het weren van onzedelijke lezingen noodzakelijk achtte. »

Het moet toch wel ver gekomen zijn, als uit zulken mond zulk vonnis klinkt.

Maar de groote moeilijkheid ligt hierin, dat men de zedelijkheid los gemaakt heeft van den godsdienst, zoodat de begrippen omtrent zedelijkheid moeilijk zijn verward.

Zoolang de godsdienst, waarop de zedelijkheid steunt, niet in eere is hersteld, zal men te vergeefs strijden tegen de onzedelijkheid, hoewel denkbaar alle bruikbare middelen ook door de gelooviger zullen aanvaard worden, die mochten worden aangeboden.

Het ergste is, dat zoodra men met wetten voor den dag komt tot bestrijding van de onzedelijkheid — zooals in Duitschland en bij ons — de zoogenaamde vrijzinnigen er zich terstond tegen verklaren, omdat men dan aan de vrijheid van de drukpers raakt.

Wij willen ook geen belemmering van de vrijheid, maar wel van de bandeloosheid.

En wij achten den schrijver, die de onzedelijkheid openlijk predikt, gevaarlijker, dan wie zich eenmaal aan de openbare zedelijkheid vergrijpt. Toch gaat de laatste voor eenige jaren de gevangenis in, en laat men den eerste niet slechts ongehinderd los loopen, maar dikwijls worden hem nog eerposten en ridderkruisen aangeboden.

Dat is eene handelwijze, die het volk niet kan begrijpen, en waartegen niet genoeg kan opgekomen worden.

GEMEENTERAAD
VAN TONGEREN.

Zitting van zaterdag 7 October 1905.

Tegenwoordig : MM. MEYERS, burgemeester, DELVIGNE en MODAVE, schepenen ; DECKERS, JACQUES, SCHAETZEN, VAN ORMELINGEN, VONCKEN en ZEEGERS, leden.

Het proces-verbaal der vorige zitting wordt gelezen en goedgekeurd.

M. DE BURGEMEESTER zegt dat, ingevolge de feestelijkheden die onlangs te Tongeren hebben plaats gehad ter gelegenheid der 75e Verjaring van 's Lands Onafhankelijkheid, hij een telegram van Zijne Majesteit den Koning ontvangen heeft, waardoor hij de inwoners van Tongeren, en de Maatschappijen die aan de feesten hebben deelgenomen, bedankt voor de vaderlandslievende gevoelens die hen bezielen.

M. DE BURGEMEESTER deelt aan den raad eenen brief mede van de Heeren Doctors Quaedvlieg en Ghiséau. Deze Heeren hebben de meisjes onderzocht die de gemeenteschool alsook de aangenomen school der Zusters van Maria, bijwonen. Zij hebben geene besmettelijke ziekten bij de schoolbevolking waargenomen.

Verleden jaar hadden zij eenige gevallen van ziekten der huid bestatigd in de gemeenteschool voor meisjes. De maatregelen, voorgeschreven in zulkdanige gevallen, zijn toegepast geworden.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing van eenen brief der Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen, waardoor deze Maatschappij de maanmerkingneming vraagt van den buurtspoorweg Tongeren-Heers-Waremme. De Maatschappij zal den raad op de hoogte houden van het gevolg dat aan deze vraag zal gegeven worden.

De raad gaat over tot de dagorde :

1e Verslag over het bestuur en den toestand der stadszaken, in uitvoering van art. 70 der gemeentewet.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing van het volgende verslag :

BEVOLKING.

Op 31 December 1904 bedroeg de bevolking der stad Tongeren **9769** inwoners, waarvan
4648 van het mannelijk geslacht,
5121 van het vrouwelijk geslacht.

Gedurende het jaar 1904 zijn er **287** geboortens geweest, het zij
167 van het mannelijk geslacht,
120 van het vrouwelijk geslacht.

Er zijn **158** sterfgevallen geweest,
85 mannen, 73 vrouwen.

Er zijn 62 huwelijken gesloten geweest.

FINANTIËN.

Het College heeft de eer de aandacht van den raad in te roepen op de volgende punten :

Voor het daarstellen der waterleiding heeft de stad eerst eene som geleend van fr. 250,000; daarmee eene som van fr. 50,000 (koninklijke besluiten van 18 october 1902 en 15 october 1904).

De intresten dezer twee leeningen bedragen jaarlijks fr. 12,000, amortissementen inbegrepen.

Het blijkt uit eenen staat, opgemaakt door den heer Gemeenteontvanger voor de drie verloopen trimesters van 1905, dat het getal geabonneerden 395 bedraagt.

Hunne betalingen kunnen berekend worden voor 1905 als volgt :

Abonnementen aan den vrijen kraan en aan den compteur, te betalen minima	fr. 5106,00
Bijvoegsel aan den compteur (tenaaste bij op 31 december)	fr. 2100,00
Verhuring der compteurs, id.	fr. 400,00
Totaal	fr. 7606,00

Blijft te betalen op de intresten der twee hoogergenoemde leeningen fr. 4394.

Waarbij de jaarwedde van den opzichter der waterleiding moet gevoegd worden : fr. 1200 ; 3494 + 1200 = fr. 5594.

Zonder de kosten te rekenen van onderhoud, van openbare besproeiing, enz.

De oude leeningen van 1862—1872 en 1874 bedragen 325,000 fr. ; intresten 16,250 fr.

Een koninklijk besluit van 10 Juni 1905, heeft eene nieuwe leening toegelaten van 50,000 fr., voor de vergrooting van het kerkhof, de heropbouwing van het perroen van het stadhuis en andere herstellingen aan het stadhuis.

OPENBARE WERKEN.

De raad zal binnen kort te beraadslagen hebben over het daarstellen van een nieuw stelsel van verlichting.

De lantaarnen en hunne toebehoorsels zijn versleten en het is noodig de verlichting bij middel van petrool, te vervangen door eene meer moderne verlichting, hetgeen het verlangen is van iedereen.

Ter gelegenheid der begrooting voor 1906, zal de raad er zich moeten bij bezig houden.

Hij zal zich ook moeten bezighouden met de herstelling der *trottoirs* in de Maestrichterstraat en het wegvloeien van het water der daken in deze straat.

Tongeren, 6 october 1905.

Het College van Burgemeester en Schepenen.
FR. MEYERS.

2e Proces-verbaal van naziening der gemeentekas van den 3e trimester 1905. — Goedgekeurd.

3e Kosteloos lager onderwijs 1904-1905. — Verdeeling der tusschenkomst van het Armenbureel.

De tusschenkomst van het Armenbureel in de kosten van onderwijs der behoeftige kinderen, bedraagt eene som van fr. 4251, die zal verdeeld worden tusschen de verschillende gemeente en aangenomen gestichten van lager onderwijs, volgens de bevolking van ieder gesticht.

4e Aansteken der lampen op het Broeck en te Mulken. — Aanbesteding.

Eene enkele onderschrijving is aan den raad toegekomen, namelijk diegene van M. Joseph Lox, op het Broeck. Deze gelast zich de lampen aan te steken en te onderhouden op het Broeck en te Mulken, voor eene jaarlijksche vergelding van fr. 285,25, — Deze soumissie wordt goedgekeurd.

5e Openbare onderstand. — Wet van 27 november 1891 — Gemeentefonds.

Zooals de vorige jaren, wordt het deel der Burgerlijke Godshuizen vastgesteld op 8/9, dat van het Armenbureel op 1/9.

6e Gemeenterekening van 1904 — Neerlegging.

Deze wordt naar de bevoegde commissie verzonden om onderzocht te worden.

7e Waterleiding. — Rekening te betalen aan MM. Auriel en Wuyts.

M. DE BURGEMEESTER legt de kwestie uit. Herhaalde keeren heeft het College geschreven aan MM. Auriel en Wuyts, om hen te verzoeken de sommen op welke zij recht hebben, komen op te trekken. Daar deze beeren tot nu toe nog niet geantwoord hebben aan de uitnoodigingen van het College, stelt dit laatste aan den raad voor tot de pleegvormen der Consignatie over te gaan. Aangenomen.

8e Koninklijk atheneum. — Rekening van 1904.

Tot eene volgende zitting verzonden.

9e Darmen voor de besproeiing. — Aanbesteding.

De raad keurt de soumissie goed, gedaan door de Usine Beduwé, Naamlooze Maatschappij te Luik. Deze stelt voor de vijf noodige garnituren te leveren aan fr. 175 de vijf, hetzij fr. 35 het stuk.

10e Kruisstraat. — Rechtlijning.

Tot eene volgende zitting verzonden.

11e Buurtspoorweg Tongeren-Lanaeken. — Vertenging van Vroenhoven naar Maestricht.

De raad stemt de samensmelting der kapitalen van de lijn Tongeren-Lanaeken, met die van de nieuwe aan te leggen lijn Vroenhoven-Maestricht.

M. Deckers onthoudt zich.

12e Handboogmaatschappij St-Sebastiaan, Vraag om toelage.

De raad stemt eene toelage van 25 fr.

13e Verkoop van boomen. — Proces-verbaal. — Aanbesteding.

Er is geene enkele soumissie in regel voor dezen verkoop van boomen ingediend geworden. Een brief inhoudende een aanbod, is te laat toegekomen. — Er is kwestie van den verkoop van eenige doode boomen, welke zich op verschillende punten der wandelingen en eigendommen der stad bevinden.

14e Gift gedaan door Mej. Vroonen Marie, voor het onderhoud van haren grafkelder.

De Burgerlijke Godshuizen, geweigerd hebbende dit legaat te aanvaarden, onder de opgelegde voorwaarde dat dit Bestuur den grafkelder der geefster zou moeten onderhouden, vraagt M. de Burgemeester zich af, of de stad, die het kerkhof moet onderhouden, deze gift niet zou kunnen aannemen.

M. SCHAETZEN is van oordeel dat de stad dit legaat niet kan aannemen, daar zij niet gelast is met het onderhouden van de grafkelders van bijzonderen.

M. DE BURGEMEESTER. — De Bestendige deputatie heeft de beraadslaging der Godshuizen aan het Gemeentebestuur teruggezonden, aan dit laatste vragende of het niet voornemens was dit legaat aan te nemen.

Deze kwestie wordt tot eene volgende zitting verzonden.

15e Burgerlijke Godshuizen — Prijs per dag onderhoud voor de behoeftige zieken en zinneloozen gedurende 1906.

De prijs per dag onderhoud wordt vastgesteld op 1,85 voor de behoeftige zieken en zinneloozen, en aan fr. 1,05 voor de andere pensionnarissen.

16e Teekenschool. — Ontslag van M. Van 't Hof, bestierder.

17. Id. Benoeming van eenen bestierder in vervanging van M. Van 't Hof, en vaststelling der jaarwedde van den titularis.

De raad neemt het ontslag aan van M. Van 't Hof, en benoemt in zijne plaats, M. Mathieu Christianens, Ingenieur-Bouwkundige.

18. Teekenschool. — Commissie van toezicht — Hernieuwing van het mandaat van twee leden.

De raad noemt, in den schoot van den raad, M. Schaetzen, en buiten den raad, M. J. Massa.

19e Verkoop door de stad Tongeren aan de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen van 2 aren 31 centiaren van eenen afgeschaften buurtweg.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing van een ontwerp van beraadslaging, dat goedgekeurd wordt.

20e Plaatsvervangende onderwijzeres. — Vergoeding — Vaststelling.

Deze vergoeding wordt vastgesteld gelijkvormig de wet.

Stads- & Provincienieuws.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 19 OCTOBER.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld: 372 koeien en kalveren, 234 vette varkens en 1412 magere varkens, schapen, 0.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. BROEDERS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De *Postrijder* van heden bestaat uit **twee volle bladen.**

Volksbond St-Maternus.

Een 150tal leden van onzen bloeienden *Volksbond*, voorzien van eene kostelooze inkomkaart, brachten verleden zondag een bezoek aan de Werelditentoonstelling van Luik. Dezen reisden in groep, onder de leiding van hunnen ieverigen Voorzitter, M. Advokaat Jos. Delvoie. Een 100 tal anderen hadden verkozen afzonderlijk te reizen.

Door een oprecht zomerweer begunstigd, is dit uitstapje in de beste orde afgeloopen.

In de Tentoonstelling werd rond middag, aan allen een klein ontbijt en eene ververschingaangeboden, in het *Chalet de la Température*.

M. Advokaat Delvoie, verzocht de leden dezelve te gebruiken op de gezondheid van den achtbaren Eere-Voorzitter van den Volksbond, de Heer Graaf de Renesse, die met hart en ziel verkleefd is aan de Maatschappij, en aan wiens mildheid wij dezelve te danken hadden.

Daarna werden nogmaals de glazen geledigd op de gezondheid van den voorzitter, M. Jos. Delvoie.

's Avonds, in het terugkeeren, drukten allen hunne voldoening uit over dit vroolijke uitstapje, waarvan zij nog lang de herinnering zullen blijven bewaren. Allen waren ook eensgezind om hunne erkentenis uit te drukken aan den verkleefden voorzitter, M. Advokaat Delvoie, aan wiens iever en onverpoosd werken wij dit genoeglijke reisje en vooral het bezoek der tentoonstelling te danken hadden, en die heden, gelijk altijd, zoozeer met zijne vrienden de werklieden verbroederd had.

Werklieden ! komt allen naar den *Volksbond St-Maternus*, die zulke aangename reizen kan inrichten. Laat U inschrijven in eene zijner afdeelingen, die allen even bloeiend zijn. In den « Volksbond » heerscht vreugde en ware broederlijkheid ; daar zult gij oprechte werkmansvrienden leeren kennen, die met U mede zullen werken voor uw zedelijk en stoffelijk welzijn.

Het is op maandag 23 October aanstaande, dat te Tongeren de **plechtige installatie** van den Z. E. H. Theunissen, onzen nieuwen Deken, zal plaats hebben.

Monseigneur Schoolmeesters, Groot-Vicaris van Z. D. H. Monseigneur de Bisschop van Luik, zal de plechtigheid door zijne tegenwoordigheid vereeren.

CANTATE.

Zondag 15 October algemeene herhaling van de Cantate om 11 ure op de CONCORDIA.

Daar het getal mannenstemmen veel te klein is tegenover de sopraan's, wordt een dringende oproep gedaan aan de HH. Zangers deze herhaling in zeer groot getal bij te wonen.

Herzening der kiezerslijsten.

De kiezerslijst voor 1906-1907 is ter beschikking der katholieke kiezers in het lokaal van den Volksbond St-Maternus (Hondstraat). Al de katholieken zijn dringend verzocht dezelve te komen raadplegen, 's maandags, 's dinsdags, 's donderdags, van 9 tot 12 ure 's morgens, en 's zondags van 4 1/2 tot 6 u. 's namiddags, zich te verzekeren of hun naam ingeschreven is met het getal stemmen waarop zij recht meenen te hebben en desnoods de vergissingen vast te stellen.

Hunne reclamatiën worden ontvangen tot 31 October en zullen dan aan het gemeentebestuur overhandigd worden.

Maladies de la gorge du nez et des oreilles. **Docteur Sonval**, médecin spécialiste, RUE DES CHAMPS 31 Liége, consultations de 8 à 10 h. et de 2 à 4 h. le dimanche de 8 h. à 10 h.

STANHOPE
DE
Amerikaansche detective.

(21ste vervolg.)

Alan had met een mengeling van verwondering en misnoegen geluisterd.

— Begrijpt ge die toespeling op heden ? vroeg hij hoofdschuddend.

— Neen.

— Ik ook niet. De man schijnt echter zeer goed van mijne zaken op de hoogte. Wilt ge mij niet zeggen hoe hij heet ?

— Ik heb geen recht zijn naam te noemen.

— Zeg me dan ten minste wat hij is !

Weer kwam een lachje op het gezicht van den advocaat.

— Wat hij is ? Vóór alles een gentleman, wiens warme deelneming voor u een eer is.

— Was het echter niet zonderling van dien gentleman, als draaiorgelman in mijn kamer te sluipen en zich daar te verbergen !

— Deed hij dat ? riep Flynn vroolijk. Ja, dat is iets voor hem ! Mij heeft hij natuurlijk daarvan niets verteld.

— Weet gij wat, M. Flynn ?... Ik geloof, dat die onbekende vriend ook een detective is.

— Ha ! eindelijk begint hij te begrijpen ! mompelde de advocaat, en luider voegde hij er bij : gij hebt het geraden.

— Het lijkt mij echter, merkte Alan verder op, of hij door het voor mij op te nemen, tegelijk tegen Vernet oorlog voert.

— Best mogelijk !

— Dan moet hij een heel slimme jongen zijn, want ik heb gehoord, dat Vernet tot de beste krachten der geheime policie behoort.

— Dat is zoo ! bevestigde de advocaat.

— O, dan zal het niet moeilijk vallen, uit te visschen, wie zijn knappe tegenstander is.

— Onnoodig tijd vermorsen, meende de advocaat. Gij zult al het noodige vernemen als het zoo ver is. Maar nu de hoofdzaak.

— Gij bedoelt het verdwijnen van Lea ? Dat is mij even raadselachtig als alles van haar. Wilt gij mij eenige ophelderingen daarover geven ?

— Zeer gaarne.

— Is zij de dochter van Thomas Ullman ?

— Slechts aangenomen dochter.

— Leven hare ouders nog ?

De advocaat vertelde nu in het kort, wat Lea hem uitvoerig had geschreven en wat den lezer reeds bekend is : hare verhouding tot de Lenzen, hunne afpersingen en den overval in het dievenhol op den avond van het bal.

Alan luisterde met toenemende spanning.

— Zegt zij ook, waarom zij zoo plotseling haar huis verlaten heeft ?

— Neen, daarvoor geeft zij geen reden aan. Zij verzocht mij voorts, haar ook verder vertrouwen te schenken.

— En doet ge dat ?

— Ja.

Alan zag eene poos zwijgend voor zich ; Flynn stoorde hem niet. Eindelijk zegde hij aarzelend :

— Als het werkelijk zóó met mijne schoonzuster gesteld is ; als zij, eene schuldelooze vrouw, op die wijze bedreigd en geplaagd is, dan heb ik haar groot onrecht aangedaan, want ik beschuldigde haar een minnaar te hebben ontvangen en dien buitenshuis te hebben ontmoet. Ik stapelde beleediging op beleediging en heb haar daarmee ook zeker uit haar huis verdreven.

Met bevreemding vernam de advocaat deze beschuldiging : hij schudde het hoofd, wreef zich langs de kin en vroeg eindelijk eene nadere opheldering.

— Vertel mij de geheele geschiedenis, beste vriend, opdat ik ten minste een helderen blik in de zaak hebbe.

Alan begreep, dat zwijgen nu niet meer paste. Openhartig en eerlijk legde hij den advocaat de zaak uit, zichzelf in geen enkel opzicht verschoonend ; hij vertelde van zijn argwaan, zijne vermoedens, gewekt door het ontvangen van geheimzinnige brieven, en eindelijk van hare ontmoeting op den bal-avond met den persoon, die gekleed was als Vrijheidsgodin en van wien Vernet beweerd had, dat hij haar minnaar was.

Flynn lachte bij deze meedeeling.

— Neem mij niet kwalijk dat ik u in de rede val, maar die Vrijheidsgodin werd door mijzelf bij u binnengebracht ; ik weet beslist dat hij Lea Burton nooit eerder gezien heeft.

— Dus was hij toch een man ?

— Zeker. Vernet kende ik ook. Hij speelde hem dienzelfden avond eene poets en van dat uur dagteekent ook hunne vijandschap. Doch ga nu verder.

Alan gaf een kort bericht over alle gebeurtenissen, die gevolgd waren : de ontmoeting in het dievenhol, zijn vlucht, zijn laatste onderhoud met zijne schoonzuster en het tooneel van Vernet en den orgeldraaier.

— Een door en door heldere kop ! lachtte Flynn, vergenoegd de handen wrijvend. Die orgeldraaier was een kolossaal gedacht. De hemel mag weten, hoe hij het levert overal de hand in het spel te hebben.

— Het schijnt, zegde Alan, dat de Vrijheidsgodin, de muzikant en mijn onbekende vriend een en dezelfde persoon zijn.

— Precies.

Alan zweeg weer ; hij moest dat vreemde geval eerst eens overdenken.

— Nu ? zoo schrikte Flynn hem op, na een paar minuten, wat zegt gij er van ?

— Ik geloof, antwoordde Alan, opstaande, dat het mijnen plicht is, Lea te zoeken en in haar huis terug te brengen. Ik wil niet langer werkeloos blijven, maar helpen, deze geheimzinnige zaak tot klaarheid te brengen.

— Schoon ! knikte Flynn ; maar hebt ge dan Vernet vergeten ?

Alan haalde minachtend de schouders op.

— Ik zal mij door hem niet laten hinderen in hetgeen ik wil doen.

— Gij moet de zaak toch niet te licht opnemen, vermaande de advocaat ernstig. Denkt gij, dat Vernet u laat ontglippen ? Daar is hij de man niet naar. Vindt hij u, dan zijt gij binnen de vier-en-twintig uren aangehouden.

— En toch...

— En toch, voltooide Flynn, wilt gij doorzetten. Onzin ! Luister eens naar de woorden van een verstandig man. Uit het onderhoud, dat ik heden morgen had met uw onbekenden vriend, is mij gebleken, dat hij heel goed weet, wat hij doet en dat hij alleen in staat is, u uit uwe onaangename positie te bevrijden, in geval gij namelijk blindelings zijnen raad volgt. Tweemaal heeft hij u weder aan de klauwen van dien Vernet ontrukt ; vertrouw u geheel toe aan zijne leiding en hij zal u van hem bevrijden.

— Wil hij mij soms voorschrijven, wat ik te doen heb ? riep Alan, wiens aristocratentrots weer boven kwam, vertoornd uit.

— Als gij het zoo noemen wilt, ja ! zegde de advocaat, ongeduldig. Wees toch verstandig ! Gij hebt een man noodig, die u uit de klem helpt. Tot dusver hebt gij niets dan dwaasheden begaan, en daarmee ook derden benadeeld. Wat baat u uw trots ? Als het niet om Lea en de kleine Daisy was, zou het mij niets kunnen schelen of Vernet u in zijn macht kreeg en daarmee uw trots ten gronde ging.

De advocaat had zich warm gemaakt ; hij kalmeerde echter spoedig, toen Alan verslagen antwoordde :

— Ik verdien uwe verwijten en hoor ze ook getroost aan. Ook wil ik probeeren weer goed te maken, wat ik misdaan heb, zoodra het mij gelukt is, Lea te vinden.

— Met het goedmaken kunt gij nu al beginnen, als gij den raad van uw beschermer volgt.

— Hoe luidt die ?

— Hij meent, dat gij onmiddellijk het land moet verlaten.

— Dat gaat niet :

— Toch wel ! De « Klythia » vertrekt morgen naar Liverpool ; gij en Lea maken den overtocht mee...

— Lea ?

— Ja. De orgeldraaier heeft reeds alle toebereidselen gemaakt.

— Ik herhaal u echter, dat het onmogelijk is. Hoe kan ik op reis gaan, zoolang Daisy niet gevonden is !

— Luister eerst eens, betoogde Flynn. En zijn stoel dichterbij schuivend, deed hij een lang verhaal, waarin hij zijn verbaasden toehoorder het heele plan van den « onbekenden vriend » uiteenzette.

— Nu, is het niet meesterlijk bedacht ? zegde de kleine rechtsgeleerde. Weigert gij nu nog ?

— Neen, neen ! zegde Alan ! Ik laat mij geheel aan u verleiding over en de hemel geve, dat het goed afloopt !

— Ik dacht wel, knikte Flynn, dat gij ten slotte naar rede zoudt luisteren.

Na nog eenige besprekingen kwamen zij nu overeen, dat niet Alan, maar de advocaat zelf Winnie's moeder zou afhalen en naar de villa brengen.

De beide dames waren niet weinig verbaasd, toen ze den advocaat zagen en hij werd met vragen over Lea bestormd. Hij kon hare nieuwsgierigheid slechts in zooverre bevredigen, dat hij vertelde, dat Lea zich eenigen tijd wilde schuilhouden, in verband met het verdwijnen van Daisy, in welke zaak zij eene ontdekking meende gedaan te hebben ; ook waren er vijanden die haar bedreigden. Verder deelde hij mee, dat Alan om dergelijke redenen de stad wilde verlaten en hij verzocht mevrouw French, het beheer over de villa Burton op zich te nemen.

* * *

Vernet was inmiddels niet onledig geblieven. Hij deed alle moeite om de hand te leggen op den armen Alan Burton ; zijn inziens viel er niet aan te twijfelen, dat deze de moordenaar van Siebel was.

Waarom hij den man vermoord had en hoe hij in de beruchte dievenbuurt kwam, bleef weliswaar nog onopgelusterd, maar Vernet vertrouwde, dat het hem wel gelukken zou dat raadsel op te lossen.

Hij nam de noodige voorbereidende maatregelen om Alan in hechtenis te kunnen nemen en bestelde twee vertrouwde helpers. Terwijl hij die mannen wachtte, doorliep hij als naar gewoonte de morgendbladen. Plotseling stiet hij een vloek uit. Hij kon zijne oogen niet gelooven, toen hij de meedeeling las, dat M. Alan Burton en zijne schoonzuster, de weduwe van Archibald Burton, zich op de « Klythia » voor Europa hadden ingeschepet.

En de « Klythia » zou dezen morgen afreizen.

Vernet stormde de deur uit, nam een rijtuig en rende naar de haven. In twintig minuten had hij die bereikt, maar te laat ! De boot was in volle zee ; hij zag niets meer dan een zwarte stip aan den gezichteinder.

— O, de vent denkt dat hij mij te slim is geweest ; siste Vernet. Ja, als er geen telegraaf was. Ik zal wel zorgen dat hem op Engelschen bodem een goed onthaal wacht.

Op hetzelfde oogenblik zat advocaat Flynn in zijne gezellige woonkamer tegenover een heer die veel op Alan Burton leek.

— De « Klythia » is onderweg, lachtte Flynn en zij ook : ten minste voor Vernet. Hij zal niet stilzitten, maar wij wonnen tijd en dat is al wat wij noodig hebben.

XXII.

Lea lag in ijlende koorts. Na de geweldige inspanning was eene reactie gevolgd. En nu lag zij in de woning harer vermeende ouders, hulpeloos overgegeven.

Toen Sibylle 's morgends in hare kamer kwam en daar den toestand aanzag, waarin de jonge vrouw verkeerde, verschrikte zij. Goede hemel ! als Lea eens stierf ? Juist op dit oogenblik, nu er een gunstige gelegenheid was om haar uit te buiten ! Neen, dat mocht niet.

— Wij moeten een doktor halen, verklaarde Sibylle haar man, dien het bericht omtrent Lea's ziekte in groote verlegenheid bracht. Hij zoowel als Frans protesteerde tegen de toelating van een vreemde, doch Sibylle bestreed hun op de haar eigen krachtige manier.

— Weest niet gek ! riep zij beiden toe. Wij kunnen het meisje niet aan koorts ten gronde laten gaan, haar leven is juist nu voor ons de moeite waard. Een doktor moet zij hebben, maar wij nemen één, die niet méér komt dan wanneer hij geroepen wordt. Eenmaal moeten wij hem natuurlijk binnen laten en dat zal wel voldoende zijn. Ge behoeft ook niet bang te zijn, dat een doktor ons zal overloopen. Maar komen moet hij.

Lenz haalde de schouders op.

— Voor mijn part ! bromde hij, als gij het volstrekt noodig vindt.